Դարձաւ, կինաց, խասաւ Ոստանայ կապան, էսաց.—Յիշա՛ իմ խացն ը գինին, Տէր կենդանին, Մարութայ բանձր Աստուածածին, խաչ պատրաղին վեար իմ աջ թիւին,—զարկեց, կոտրեց ըզարծաթ, ըզոսկին, բլուեց[1]) մեանչ խող ու քեարին, աղատից Քիւռիկ-Ջալալին։

Էլաւ, խեծաւ, խասաւ Վանայ դեաշտ. Վանայ դեաշտէն իրիշկեց, տեսաւ՝ մէկ ագռաւ կէր, կը խուսէր. Նետ-աղեղ առեց, էզար, դիպաւ ագռաւին. ագռաւ բիրինդար[2]) էլաւ։ Ագռաւ փախաւ, էնիկ ձին քշեց, յետև կինաց. խասաւ մէկ քեար, տեսաւ, որ պեաց ի, մաղաղայ ի. տեսաւ՝ ագռաւ մտաւ մաղաղէն։ Ջինք զձին դարձեց յետևանց վեար խողուն, ինչ դարձեց, էլ ձիու ոտ չդադրաւ վեար խողուն, կը թաղուէր։

Օր կէսօր էր. քեանի քշեց, ձին թաղուաւ, մինչև յիրիկուան։ Ջձին առեց, քեաշեց մըղաղէն, էսաց.—Խլիսուն լիսնայ, ընիմ, էրթամ։ Խիտ որ մտաւ էնդեղ, ձիուց էջաւ տակ, զիւր ձին կապեց, տիւռ էկաւ իրար, մնաց մէջ. էլ տիւս չ'էլաւ, էլ Աստուած ամր[3]) չ'էրաւ, որ գէր տիւս. մնաց էնդեղ, մինչև ախշըքի վերջին խող կը կըքուը[4]), ձիու ոտաց տակ դայամիշ[5]) կ'ըլնը։

Տարին մէկ անգամ յէրը տիւռ կ'բացուը. էն ժամանակ ինչ Էրուսաղէմ լիւս կ'կաթը, էն յէրի տիւռ կ'բացուը. էն էլ ինչկը խամար կ'բացուը.—Աստծու խաթրը խամար։—Մանանայ էրկնուց կ'թափը էնդեղ, ինքն էլ կ'ուտը, ուր ձին էլ կ'ուտը. տարին մէկ անգամ կ'ուտին, էլ չին քեաղցանայ։

Էն տեղաց անուն էլ Ագռաւու քեար կ'ասին. ինչ ագռաւ մտաւ էնդեղ, էն դիմաց կ'ասին Ագռաւու քեար։

Տարին մէկ ամիս, Գիլան ամիս, էն քեարից էնու ձիու շեռ կ'տայ տիւս։

---

1) Շուռ տուեց։ 2) Վիրաւոր։ 3) Հրաման։ 4) Կ'ամրանայ։ 5) Դիմանալ։